

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Факультет культури і мистецтв

Кафедра образотворчого мистецтва і дизайну

**РОЗРОБКА ДИЗАЙН ПРОЄКТУ САЛОНУ ФІЗИОТЕРАПІЇ \\
PHYSIOTHERAPY SALON PROJECT DESIGN DEVELOPMENT**

Кваліфікаційна робота (проєкт)

на здобуття ступеня вищої освіти “бакалавр”

Виконала: студентка 16-421 групи

Спеціальності 023 Образотворче

мистецтво, декоративне мистецтво,

реставрація

Освітньо-професійної (наукової) програми

Образотворче мистецтво, декоративне

мистецтво, реставрація

Охотник Галина Володимирівна

Керівник доцент Гоноболіна О.Ч.

Рецензент доцент Полякова Г.М.

Херсон – 2020

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. Дизайн інтер'єру як вид проєктної діяльності	5
1.1. Принципи проєктування інтер'єрного простору	5
1.2. Особливості формування інтер'єру громадського призначення.....	11
РОЗДІЛ 2. Принципи організації інтер'єру оздоровчого закладу	13
2.1. Функціонально-просторова організація приміщення оздоровчого закладу	13
2.2. Етапи виконання дизайн-проєкту салону фізіотерапії.....	16
ВИСНОВКИ	20
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	23

ВСТУП

Актуальність. Сьогодні на теренах України відбувається впровадження і розвиток нових сучасних напрямків оздоровчої індустрії. Дані концепції відповідають зростаючим потребам населення, проте незважаючи на зростаючу актуальність немає чіткого розуміння того, що являє собою філософія такого центру. Загалом, незважаючи на безліч підходів, коли йдеться про оздоровчий салон то мають на увазі не лише фізичне, а й емоційне, інтелектуальне, духовне, соціальне здоров'я та гармонію. Адже, основною метою здорового способу життя є відкриття для себе світу, душевної рівноваги та прагнення зробити власне життя врівноваженим і гармонійним.

Основний сенс проєктування житлового інтер'єру полягає в створенні умов для зручного і комфортного перебування людини в високоякісному, естетично виразному середовищі. Зміни останніх десятиліть викликали зростання соціальних потреб населення. Проблема естетизації інтер'єру є актуальною. Її основні аспекти – це потреба вдосконалення та наповнення інтер'єру художньою змістовністю та збереження культурних традицій. У зв'язку з цим актуальним виступає створення гармонійного поєднання інноваційних сучасних технологій з художнім мисленням дизайнера задля створення гармонійного дизайн проєкту інтер'єру. Науково обґрунтований пошук рішень цієї проблеми неможливий без урахування еволюційних зав'язків історичних епох і наступності традицій. Пошуком вирішення означених проблем займалися В.А. Ахременко, Т.Ю. Бистрова, Т.О. Нікітіна, В.П. Покатаєв, В.Т. Шимко та інші вчені.

При проєктуванні і будівництві салону фізіотерапії слід враховувати, що дані концепції мають безпосередній вплив на організацію внутрішнього простору та на формування зовнішнього вигляду будівлі. Специфіка проєктування інтер'єрів оздоровчих установ полягає в тому, щоб поряд з

виконанням практичних вимог – ефективно протистояти негативним емоціям. Тому слід розуміти, що в процесі оздоровлення для клієнта важлива перш за все загальна естетична атмосфера. Усвідомлення потреб клієнтів це основа облаштування оздоровчих центрів. Втім, не дивлячись на світові тенденції «позитивного» оформлення інтер'єрів оздоровчих закладів у нас актуальною залишається проблема похмурих, холодних і аскетично облаштованих профілактично-оздоровчих споруд, багато з яких десятиріччями не піддавалися капітального ремонту та реконструкції. Саме тому темою нашої кваліфікаційної роботи є «Розробка дизайн проект салону фізіотерапії».

Мета роботи – дослідити особливості проектування інтер'єрів оздоровчого призначення.

Реалізація мети передбачає вирішення таких **завдань**:

1. Проаналізувати літературу з проблематики дослідження.
2. Розкрити основні принципи проектування інтер'єрного простору.
3. Визначити особливості формування інтер'єру громадського призначення.
4. Визначити особливості функціонально-просторової організації інтер'єру салону фізіотерапії.
5. Висвітлити етапи створення дизайн-проекту салону фізіотерапії.

Об'єкт дослідження – організація інтер'єр ного простору.

Предмет дослідження – процес створення дизайн-проекту інтер'єру салону фізіотерапії.

Методи дослідження: аналізу – для поглибленого розгляду дизайну інтер'єру, метод синтезу – поєднання художнього образу і засобів графічного дизайну для створення дизайн-проекту інтер'єру, технічний метод – комп'ютерна графіка.

Структура роботи: структура пояснювальної записки складається зі вступу, двох розділів, висновків та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1

ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ ЯК ВИД ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1.1. Принципи проєктування інтер'єрного простору.

Сьогодні попит на розробку і створення нового, комфортного і стильного дизайну інтер'єру дуже високий. Проєкти квартир, громадських приміщень (ресторанів, клубів) – організація їх простору повинна задовольняти вимоги доцільності, надійності, зручності, з одного боку, і цілісності художнього враження – з іншого.

Переклад слова «дизайн» (англ. design) – креслення, малюнок, план. А дизайнер – це людина, яка вміє малювати, креслити, планувати. У сучасній літературі під «дизайном» розуміють стиль, проєкт, проєктування і дизайн як професійну діяльність, яка знаходиться нарівні з архітектурою й інженерним проєктуванням. Але не варто забувати, що інженеру важлива «начинка» будівлі, його комунікації тощо, тоді як архітекторові, навпаки, важливий зовнішній вигляд його твору. Дизайнер же проєктує картину в цілому. Дизайн – це розуміння правил і вміння їх порушувати. Цим керувалися архітектори і художники, усвідомивши можливості, які відкрилися перед ними.

Дизайн інтер'єру – внутрішнє облаштування, оздоблення приміщення, яке має відповідати таким правилам: нічого зайвого, відповідність призначенню приміщення (оселя, фойє театру, класна кімната, актовий зал тощо), забезпечення комфорту та задоволення естетичних запитів, уподобань людини. Саме поняття дизайну інтер'єру закріпилося дещо стереотипно серед суспільства. На думку більшості людей, дизайн – це правильна розстановка меблів, освітлення, декору. У широкому ж розумінні, дизайн – це вид проєктно-

художньої діяльності, пов'язаний з розробкою предметного оточення людини, систем візуальної комунікації та інформації.

Сьогодні слово «дизайн» використовується практично скрізь. Зустрічаються поєднання слів: «дизайнерські меблі», «дизайнерський одяг». Дизайн присутній скрізь – від зачісок та одягу, до сайтів і побутових речей. Свій початок дизайн бере в ХІХ столітті, коли почали з'являтися предмети масового виробництва, технологій і науки. Дизайнери почали демонструвати всю красу своєї професії шляхом проєктів, планів, ідей і макетів, показувати, що професія не марна, а необхідна суспільству. Але поступово дизайн все-таки став лише модною професією, а іноді й просто терміном, що позначає нововведення, інновації. Дизайн інтер'єру це мистецтво проєктування квартир, будинків, кімнат та інших жилих та не жилих приміщень, а також архітектурне й художнє оформлення внутрішньої частини будинку, що забезпечує комфорт людини та визначає функціональне призначення приміщення.

Скільки б не минуло часу тяжіння до прекрасного в людині залишиться назавжди. В усі часи, починаючи з давніх віків і закінчуючи сьогоdnішнім днем, люди прагнули прикрасити себе та усе, що знаходиться навколо них. Звідси і виник дизайн, який торкнувся усіх сфер людської діяльності [10, с. 267].

Професійний та якісний дизайн торкається питання законів архітектурної композиції. Розкриємо сутність основних принципів.

Єдність і гармонія. При роботі над дизайном будь-якого інтер'єру треба думати про приміщення в цілому, як про серію просторів, пов'язаних між собою коридорами, холами і сходами. Тому дуже важливо, щоб загальний стиль або тема торкалася всього. Це означає, що всі внутрішні елементи інтер'єру повинні працювати разом і доповнювати один одного, щоб зміцнити всю композицію. Одним із способів створення цієї «теми» або сюжетної лінії є добре продумане використання кольору. Кольорові палітри в цілому являють собою відмінний

спосіб об'єднання простору. Наприклад, ви можете вибрати три або чотири базові кольори і використовувати їх в різних відтінках всюди в проєкті інтер'єру.

Фокусна точка (композиційний центр). Найбільшим ворогом будь-якого інтер'єру є невиразність. Добре продуманий інтер'єр має, в залежності від розміру, одну або кілька фокусних точок (композиційних центрів). Композиційний центр повинен бути домінуючим елементом інтер'єру, щоб привернути увагу, і досить цікавим, щоб змусити глядача дивитися на нього далі. Таким чином, композиційний центр, повинен чинити незабутнє враження та стати невід'ємною частиною декору, пов'язаного з розміром, стилем, кольором та розкривати концепцію.

Камін або плоский телевізор є першим предметом, про який більшість людей думають, коли ми говоримо про композиційному центр в приміщенні.

Якщо у вас немає природного композиційного центру в просторі, наприклад, каміна, ви можете легко створити його, виділивши якийсь конкретний предмет меблів, твір мистецтва, картину або просто ділянку стіни контрастного кольору. Але постарайтеся зберегти рівновагу (баланс), щоб ваша фокусна точка не забирала всю увагу на себе.

Баланс (рівновага). Баланс можна охарактеризувати як рівний розподіл візуальної ваги в інтер'єрі. Є три види композиційного балансу (рівноваги): симетричний, асиметричний і радіальний [8, с. 121].

Симетричний, як правило, широко використовувався в традиційних класичних інтер'єрах. Він характеризується однаковими об'єктами, повторюваними в однакових положеннях по обидві сторони від будь-якої вертикальної або горизонтальної осі. Симетрія також відображає форму людського тіла, тому у нас вроджене почуття комфорту в збалансованій симетрично обстановці. Але сучасні інтер'єри складно привести до повної

симетрії через наявність різноманітних функцій. Тому її використовують фрагментарно.

Асиметричний є більш відповідним принципом створення рівноваги в дизайні в наші дні. Баланс досягається декількома несхожими різнорідними об'єктами (предметами), що мають рівну візуальну вагу або точку тяжіння. Асиметричне розташування предметів виглядає більш випадковим і менш продуманим, але більш складним для створення. Асиметрія завжди передбачає рух.

Радіальний – це коли всі елементи дизайну групуються навколо центральної точки. Гвинтові сходи і круглий обідній стіл є відмінним прикладом радіального балансу. Хоча цей вид не часто використовується в інтер'єрах, він може створити цікаву фокусну точку, якщо використовується належним чином.

Ритм – визначається як безперервність, повторення або організований рух композиції. Для досягнення цього в дизайні інтер'єру, ви повинні думати про повторення, прогресії і контрасти. Використовуючи ці композиційні механізми можна створити відчуття руху в вашому просторі.

Повторення характеризується використанням одного елемента кілька разів у всьому просторі. Ви можете повторити модель, колір, текстуру, лінії, або будь-який інший елемент, або навіть більше, ніж один елемент. Таким чином, виходить вже не просте тиражування елементів як при повторенні, а більш цікаве. Найбільш очевидною реалізацією цього принципу буде градація за розмірами або за кольором. Наприклад, картини над диваном мають однаковий розмір, але м'який перехід кольорів робить їх «неоднаковими» [16, с. 36].

Також використовують контраст. Два елементи протилежних один одному, наприклад, чорно-білі подушки на дивані, є яскравим прикладом цього

принципу. Контраст також може бути у вигляді кола і квадрата, використовуваних разом, наприклад, форма журнального і кавових столиків.

Контраст може бути різким і використовується, щоб оживити простір. Однак, необхідно дотримуватися рівноваги або балансу.

Масштаб і пропорції. Ці два принципи проектування інтер'єрного простору йдуть рука об руку, так як вони обидва стосуються розміру і форми предметів. Пропорції пов'язані зі ставленням одного елемента дизайну до іншого або одного елемента до всього простору. Масштаб стосується власного розміру одного об'єкта в порівнянні з іншим.

Деталі – важливий принцип проектування інтер'єру, де необхідно приймати важкі рішення. Все – починаючи від окантовки на абажурі, кольору смужок на подушках до вимикачів світла і ручок шафи вимагають ретельного підбору і уваги. Втім, деталі не повинні бути очевидними (адже це не композиційний центр або фокусна точка), але вони повинні бути в гармонії з усім, доповнюючи загальний вигляд кімнати.

Колір має психологічний вплив на атмосферу інтер'єру. Для кольору характерні всі основні поняття композиції: гармонія, композиційний центр, баланс, ритм. Від вибору кольору багато в чому залежить психологічний комфорт в інтер'єрі. Щоб не помилитися у виборі, слід знати основи теорії кольору. За допомогою кольору можна виправити пропорції приміщення, візуально збільшити обсяг. Колір впливає на настрій і працездатність, тому колірне рішення повинно відповідати призначенню приміщення. Існують два основних види психологічного впливу кольору інтер'єру: прямий вплив – здатен викликати у людини різноманітні психологічні або фізичні відчуття; вторинний вплив, який пов'язаний з суб'єктивними або об'єктивними асоціаціями, що виникають від впливу кольору.

Таким чином, вирішувати завдання проектування простору необхідно комплексно з урахуванням всіх об'єктивних умов визначеного простору. Психологічний й естетичний вплив елементів інтер'єру на людину залежить не лише від функціонального призначення, а й від взаємодії всіх його елементів: фактури, масштабу, тектоніки простору, колірного рішення і освітлення тощо. Усі предмети в інтер'єрі повинні бути добре збалансовані (врівноважені), розкривати концепцію та цілісність дизайнерського рішення.

1.2. Особливості формування інтер'єру громадського призначення.

Більшу частину свого часу люди проводять поза домом: на роботі, в офісі; в кафе і ресторанах під час обідніх перерв; в магазинах і торгових центрах, а також в різних клубах та інших громадських приміщеннях. Якісно спроектований та втілений дизайн громадських приміщень дозволяє їм виграно виглядатиме на тлі інших подібних закладів.

Для залучення клієнтів і успішності бізнесу важливо уважно поставитися до створення дизайну інтер'єру громадського приміщення, будь то офіс компанії або фітнес-клуб. У такій справі дрібниць бути не може. Необхідно спочатку намітити план заходів, спрямованих на розробку і втілення в життя стильних і ефективних рішень в області проектування інтер'єру громадських приміщень .

Незалежно від виду громадського приміщення, його власники зацікавлені в збільшенні кількості відвідувачів і своїх прибутків. Якісно розроблений дизайн інтер'єру дозволить ефективно організувати робочий простір в офісі, зробивши його візитною карткою вашої компанії; створити стильне рішення для ресторану, бару чи нічного клубу, збільшивши приплив відвідувачів; підвищити продажі магазину і торгового центру, завдяки професійним методам зонування і організація великого простору; залучити в готель або готель численних

постояльців, залишивши у них найприємніші враження від такого відпочинку [20, с. 14].

Спроекувати і відтворити дизайн внутрішнього простору офісу або, наприклад, торгового центру завдання непросте. Для цього необхідні великі пізнання в галузі архітектури, проєктування, знання стилів і їх вміле поєднання, обізнаність про модні тенденції і, звичайно, багаторічний досвід в цій області. Професійний дизайн проєкт громадських приміщень включає в себе такі етапи:

Планування. Складаються креслення, схематичні плани розміщення меблів, вибирається варіант організації робочого простору: зонування за допомогою перегородок або об'єднання всіх приміщень із застосуванням архітектурних прийомів. Також вибирається колірна гамма і стиль майбутнього інтер'єру. За бажанням замовника це може бути: класика, хай-тек, арт-деко або ж лофт, який буде органічно виглядати в оформленні нічного клубу.

Візуалізація. В спеціальній комп'ютерній програмі створюються тривимірні ескізи інтер'єрів громадських приміщень, які обов'язково узгоджуються з замовником.

Створення ескізів, креслень і схем для полегшення праці будівельників і робітників. Підбір необхідних матеріалів.

Розробка самого інтер'єру громадського приміщення. На цьому етапі вибираються оздоблювальні матеріали, меблі, колірна гамма, продумується світлове рішення. Саме від грамотного розміщення джерел світла буде багато в чому залежати «візуальний успіх» інтер'єру приміщення [8, с. 33].

Послідовне формування образу майбутнього інтер'єру передбачає, що у дизайнера виробляється індивідуальний стиль подачі інформації. Слід звертати увагу і на деталі, які повинні виглядати невід'ємними елементами цілого і природно вписуватися в нього. Необхідно аналізувати використовувані графічні прийоми: тіні, текстури, прозорість (непрозорість), контрастність тощо.

На сьогодні при формуванні інтер'єру громадського призначення елементи колишніх стилів застосовуються в синтезі з інноваційними технологіями, а єдине стильове рішення використовується не часто.

Отже, сучасний інтер'єр громадського призначення передбачає великі та світлі простори з вітринним застосуванням, при візуально розширюючи простір. Ідея «відкритості» інтер'єрного простору є формотворчим чинником художньо-образного рішення середовища. При формуванні інтер'єру громадського призначення в сучасному дизайні відбувається інтерпретація традиційних прийомів історичних стилів в поєднанні з новими технологіями і стилями. Створюючи нові інтер'єри дизайнери аналізують сучасну стилістику і образи інших епох. Для вирішення художнього образу інтер'єру дизайнер користується пріоритетами в дизайні, а саме: красою і функціональністю.

РОЗДІЛ 2

ПРИНЦИПИ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНТЕР'ЄРУ ОЗДОРОВЧОГО ЗАКЛАДУ

2.1. Функціонально-просторова організація приміщення оздоровчого закладу.

Ефективне планування інтер'єру неможливо без функціонального зонування. Зневажливе ставлення до цього питання призведе до погіршення якостей просторового середовища та багатьох інших негативних наслідків.

Функціональне зонування є методом раціональної організації та використання простору в інтер'єрі, який полягає у виділенні окремих зон, призначених для здійснення певних видів діяльності людини, процесів [1]. Розглянемо загальні прийоми функціонально-просторової організації інтер'єру. Для виділення функціональних зон можливо використовувати подіуми або багаторівневі стелі. Зонування простору можна здійснити розсувними дверима від підлоги до стелі або декоративними перегородками, які допоможуть зробити салон більш виразним.

Предмети меблів також прекрасно здатні розділити простір підкреслюючи та виділяючи функціональні зони. Сьогодні популярними є прийоми поділу простору за допомогою гардин та порт'єр. Простим і надійним прийомом поділу простору так само вважається зонування різними оздоблювальними матеріалами.

Зазначимо, що в межах одного приміщення не слід виділяти більше трьох-чотирьох зон у залежності від розмірів приміщення. Головне, щоб функції зон не суперечили одна одній.

Особливості облаштування салонів оздоровлення полягає у тому, щоб поряд з виконанням функціональних вимог ефективно протистояти негативним емоціям, тривозі, страхам пацієнтів за своє здоров'я і життя. Необхідно розуміти і пам'ятати про те, що в процесі оздоровлення для клієнта важливі не лише якість послуг, кваліфікація персоналу, а й атмосфера перебування в закладі.

Надання повноцінних послуг салону фізіотерапії вимагає його оснащення усім необхідним. Обладнання кабінету повинно повністю відповідати умовам нормативних актів, що гарантують надання якісних послуг. Для цього потрібна підготовка приміщення і керівництво санітарно-гігієнічними правилами та нормами.

Функціонально-просторова організація салону фізіотерапії має свої чіткі вимоги. Процес облаштування та оснащення салону фізіотерапії потребує врахування устаткування та спеціального інструменту, які умовно поділяються на групи: оснащення та обладнання, за допомогою якого здійснюються лікарські маніпуляції. Так, існує основне та допоміжне обладнання. До основного відносять терапевтичні установки (кріокамера), столи та стільці для персоналу та клієнтів. До допоміжного відносять прилади та інструменти, що забезпечують виконання різних терапевтичних маніпуляцій та оснащення, що потрібно для стерилізації інструменту. У салоні необхідна наявність стерилізаційної шафи, столу для інструменту, кварцової лампи для дезінфекції салону, витяжної шафи.

Робоче місце терапевта складається з письмового столу, комп'ютера, необхідного для ведення електронного документообігу, стільця, а також сейфа для зберігання документації. Важливе місце відводиться раковині для миття рук, раковині для обробки інструменту перед стерилізацією, а також ємності для дезінфікуючих та миючих розчинів. Раковини має бути обов'язково дві, так

як неприпустимо використовувати одну як для миття рук, так і для обробки інструментів.

До останньої групи оснащення відносять медичні меблі, що складаються найчастіше з багатоярусного шафи, в якій зберігаються медикаменти, інструментарій, медичні препарати і матеріали. Обов'язкова наявність кушетки, стільців у зоні очікування для клієнтів, шафи, до якої складають інвентар. Облаштування салону фізіотерапії кабінету слід орієнтувати на зручність терапевта, його асистента та клієнтів.

Меблі у кабінеті розміщується з урахуванням зонування на «брудний» та «чистий» сектори. Це допомагає уникнути зіткнення стерильних й нестерильних матеріалів. Клієнти не повинні торкатися столу, де лежить стерильний інструмент або матеріал.

Правильно організований салон фізіотерапії повинен мати в наявності три приміщення. У першому приміщенні розташовується зона очікування для пацієнтів та їх супроводжуючих. У другому приміщенні, розміром не менше 8 м², повинна бути витяжна шафа, обладнання для стерилізації інструменту, стіл для підготовки матеріалу. У третьому приміщенні проводять усі терапевтичні процедури. Воно повинно бути площею не менш 12 м².

Зазвичай виділяють такі функціональні зони: основна робоча зона терапевта; додаткова лікувально-діагностична зона; основна робоча зона асистента; зона стерилізації та дезінфекції. Важливо орієнтуватися на забезпечення ефективної дезінфекції підлог, стін, стелі та обладнання.

Асептична зона. При зонуванні або умовному поділі простору на функціональні зони без перегородок виділяють асептичну зону, де зберігають стерильні інструменти та матеріали. Тут ставлять медичну шафу для зберігання ліків і стерильних укладок. Полиці шафи маркують з урахуванням їх призначення. Ставлять також маніпуляційний стіл: на ньому зберігають

стерильні матеріали та антисептики. Інші вироби медичного призначення зберігають у висувних ящиках маніпуляційного столу.

Робоча зона. Потрібна для виконання медичних маніпуляцій і заповнення документів. У робочій зоні ставлять маніпуляційний стіл, кушетку, робочий стіл та холодильник.

Господарська зона. Потрібна для дезінфекції та інших санітарно-гігієнічних заходів. У господарській зоні розміщують двосекційну раковину з підведенням гарячої та холодної води, водонагрівач, тумбочку для зберігання миючих і дезінфікуючих засобів, контейнери для дезінфекції, контейнери для сміття. Секції раковини маркують за призначенням: «для миття рук», «для обробки медичних інструментів».

Таким чином, розподіл інтер'єру на функціональні зони (зонування) здійснюють за допомогою: будівельних конструкцій, розсувних дверей, перегородок, меблів, текстилю, кольору, оздоблювальних матеріалів, освітлення, декоративних елементів або за допомогою поєднання кількох прийомів. Основними функціональними зонами салону фізіотерапії є: асептична, робоча і господарська.

2.2. Етапи виконання дизайн-проекту салону фізіотерапії.

Ідея з створення дизайн-проекту салону фізіотерапії виникла після того, як я взяла участь у дизайні моделі кабіни для кріотерапії – кріосауни. Нас зацікавила можливість надання послуг у стандартизованому, повністю обладнаному приміщенні. Отож визначившись з площею для роботи, склали план та розпочали роботу. Рішення багатьох інтер'єрів з точки зору розкриття ідеї та образу є унікальними. Процес оформлення і створення правильного інтер'єру щільно пов'язаний зі знанням законів архітектурної композиції.

Перший з них – композиційний центр. Це те, на що в першу чергу звертається погляд. Цим «центром» може бути що завгодно – від вази на столі до величезного панно на всю стіну. Врівноваженість це другий закон – всі елементи композиції повинні розташовуватися рівномірно. Якщо ж елементи нерівномірні, то порушується рівновага. Третій закон – стильова узгодженість елементів, тобто усе повинно бути пов'язано між собою. Елементи можуть бути подібні один одному (це тотожність), чимось відрізнятися один від одного (нюанс) або ж сильно відрізнятися (контраст). Це може бути досягнуто використанням в інтер'єрі предмета однієї форми, кольору, текстури. Четвертий закон – композиційний контраст, який полягає у поділі елементів інтер'єру на головні та другорядні.

При виконанні нашої кваліфікаційної роботи ми дотримувались таких етапів: визначення функціонального призначення інтер'єру; аналіз сучасних тенденцій і трендів дизайну інтер'єру визначеного приміщення; формування концепції та стилістичного рішення інтер'єру; визначення параметрів приміщення (за необхідністю розподіл на функціональні зони); виконання ескізів для пошуку оптимального рішення: композиційного, пластичного, колористичного, світлового, пластичного, фактурного; організація розташування меблів та предметів декору інтер'єру з урахуванням законів композиції інтер'єру (композиційний центр, врівноваженість елементів, стильова узгодженість, композиційний контраст); створення підсумкового варіанту дизайн-проекту інтер'єру (комп'ютерна візуалізація, 2 планшети). Опрацювавши варіанти ми дійшли такого рішення: так як у нашому розпорядженні дві кімнати у вигляді рецепції та процедурної потрібно, щоб кожна відповідала своїй функціональній зоні.

У процедурних зонах нами використано блакитний колір, який в дуєті з білим є класичним поєднанням. Стіни, забарвленні таким чином викликають

спокій і затишок. Ніжно бузковий відтінок поєднується з білим, що створює відчуття чистоти і підсилює освітленість простору приміщення. Ми прагнули аби наш інтер'єр був пронизаний уявленням про те, що для гарного самопочуття його атмосфера не менш важлива, ніж світло і повітря.

У сучасному світі існує безліч способів освітлення: ліхтарі, лампи, торшери, але ніщо не зрівняється з природним освітленням. Сонячні промені завжди були приємні для людського ока, тому ми скористалися вже наявними п'ятьма вікнами у нашій будівлі. У нашому випадку також використано й штучне освітлення. Різні лампи дають різний колір при освітленні; від білого очі швидко втомлюються, тож ми використали в інтер'єрі теплий відтінок штучного освітлення, щоб надати салону відчуття затишку і тепла.

Ми знаємо, що колір також грає важливу роль в оформленні інтер'єру, отже ми розглянули його характеристики та психологічний вплив на організм людини. Відомі випадки, коли оцінка комфорту змінювалася залежно від кольорового рішення інтер'єру. Ми скористалися прийомом функціонального зонування за рахунок кольору, та зацентували увагу освітленням під панелями, що у свою чергу додало глибину простору.

У підсумковому варіанті нашої роботи ми використали такі дизайнерські рішення: наш салон поділено на два приміщення. Кожне з яких, у свою чергу – на функціональні зони. У першому приміщенні ми пропонуємо 3 зони : очікування, зона реєстрації, зона з надання консультацій та презентацій. Біля входу розташована зона очікування, її становлять два м'яких, зручних пуфи, та білий столик поміж ними. В зоні реєстрації розташовані робочий стіл та стілець адміністратора та допоміжне приладдя. Зона презентації та консультації представлена прямокутним столом з скляною поверхнею, на чотири місця та монітором для презентацій. Стільці визначені та білим та блакитним кольорами для гармонізації кольорового рішення композиції. Також у першому

приміщенні є дві туалетні кімнати. В кожній з яких є рукомийник та устаткування.

Друге приміщення, це процедурна з трьома функціональними зонами: роздягальня, зона діагностики, місцевої та загальної терапії, робоче місце спеціаліста. Роздягальня представлена ширмою, м'яким пуфом та дзеркалом. Зона діагностики, місцевої та загальної терапії розташована трикутником; до неї входять стіл та стілець спеціаліста, кріокамера, кріофен, кушетка, тумба для інструментів та полиця з ароматичними свічками. Робоче місце спеціаліста перетинається з попередньо описаної зоною, в зоні спеціаліста розташовано стіл, стілець, шафа для зберігання інструментів та документації, рукомийник.

Для створення проєкту ми обрали програму – 3ds Max. Це програма що дозволяє створювати та маніпулювати будь-якими тривимірними об'єктами. Це може бути не тільки архітектурна чи дизайнерська візуалізація об'єктів, а й створення анімаційних моделей, реальних чи фантастичних форм навколишнього світу з використанням різноманітних технік та механізмів.

Для візуалізації проєкту нами було обрано програму візуалізатор V-Ray . Це важлива частина створення тривимірного проєкту. За умови правильного вибору програми ми маємо можливість підкреслити текстури та додати реалістичності об'єкту проєктування. У подальшому ході роботи були опрацьовані розгортки стін для виділення основних функціональних елементів.

ВИСНОВКИ

У ході роботи ми проаналізували літературу з обраної проблематики та розкрили поняття «дизайн інтер'єру», визначили його сучасні тенденції. Проаналізовано спеціальну, наукову і періодичну літературу з досліджуваної проблеми проєкту; виявлено основні образні і функціональні складові, які відображають ідею салону оздоровчої терапії; визначено ключові характерні і доступні для реалізації візуально-вербальні прийоми, які дозволили нам втілити проєктну думку.

Дизайн інтер'єру це мистецтво проєктування внутрішньої частини приміщень, архітектурне й художнє вирішення відповідно функціонального призначення. До основних принципів проєктування інтер'єрного простору можна віднести – єдність і гармонію. Загальний стиль повинен проглядатись у всіх елементах інтер'єру. Усі деталі внутрішнього простору приміщення повинні працювати разом та доповнювати один одного. Композиційний центр: домінуючий елемент інтер'єру, який повинен розкривати концепцію. Рівновагу: рівний розподіл візуальної ваги в інтер'єрі. Ритм характеризується використанням одного елемента кілька разів у всьому просторі. Масштаб та пропорції всіх елементів повинні бути злагоджено витримані у всьому інтер'єрі. Деталі повинні не сперечатись між собою, а бути в гармонії з усім та доповнювати загальну концепцію приміщення. Колір. За допомогою кольору створюють необхідну атмосферу внутрішньому просторі у залежності від функціонального призначення.

Серед основних особливостей формування інтер'єрного простору можна виділити такі: можливість швидкої трансформації інтер'єру; простота і чіткість ліній; великі кімнати і студії; натуральні природні кольори та їх відтінки;

використання природних матеріалів; декорування інтер'єру етнічними аксесуарами.

Надання повноцінних послуг салону фізіотерапії вимагає його оснащення усім необхідним. Обладнання кабінету повинно повністю відповідати умовам нормативних актів, що гарантують надання якісних послуг. Для цього потрібна підготовка приміщення і керівництво санітарно-гігієнічними правилами та нормами.

Функціонально-просторова організація салону фізіотерапії має свої чіткі вимоги. Процес облаштування та оснащення салону фізіотерапії потребує врахування устаткування та спеціального інструменту, які умовно поділяються на групи: оснащення та обладнання, за допомогою якого здійснюються лікарські маніпуляції. Так, існує основне та допоміжне обладнання.

Особливості функціонально-просторової організації інтер'єру оздоровчого закладу полягають в об'єднанні головних і допоміжних функціональних зон в єдину композицію. Для цього використовують прийом зонування, який полягає у візуальному розмежуванні простору на кілька функціональних зон з дотриманням загальної стилістики інтер'єру.

Для зонування інтер'єру дизайнери використовують такі прийоми: декоративні конструкції (перегородки з нішами або полицями); колір і освітлення, система розсувних дверей колони; подіуми (створення багаторівневого простору); зонування інтер'єру за допомогою підлоги, перепади стелі; зонування за допомогою меблів; використання текстилю і ширм, а також комбінований метод зонування.

Створюючи наш дизайн-проект ми дотримувались таких етапів. Спочатку була підготовча стадія, ми вирішували такі завдання: визначення функціонального призначення інтер'єру; аналіз сучасних тенденцій і трендів дизайну інтер'єрів; формування концепції та стилістичного рішення інтер'єру

(салону оздоровчої терапії); визначення параметрів приміщення та розподіл на функціональні зони. На другій стадії ми ставили за мету виконання ескізів для пошуку найліпшого рішення: композиційного, пластичного, колористичного, світлового, пластичного, фактурного. Організація розташування меблів та предметів декору інтер'єру з урахуванням законів композиції інтер'єру (композиційний центр, врівноваженість елементів, стильова узгодженість, композиційний контраст). І, зрештою, на основі чисельних пошуків нами створено підсумковий варіант дизайн-проєкту інтер'єру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Агранович-Пономарева, Е.С., Аладова Н.И. Интерьер и предметный дизайн жилых зданий / Е Агранович-Пономарева. – Ростов н/Д, 2005. – 156 с.
2. Ахремко В. А. Стили интерьера в дизайне типовых квартир / В.А.Ахременко. – М. : Эксмо, 2014. – 224 с.
3. Ахремко В. А. Цвет в интерьере типовых квартир / В.А. Ахременко. Браэм Г. Психология цвета – М. : АСТ; Астрель, 2010. – 160 с.
4. Быстрова Т.Ю. – Вещь. Форма. Стиль: Введение в философию дизайна / Е.Ю. Быстрова. – Екатеринбург : Изд. Уральского университета, 2001. – 288 с.
5. Дизайн архитектурной среды : учебник для вузов / Г.Б. Минервин, А.П. Ермолаев, В.Т. Шимко, А.В. Ефимов, Н.И. Щепетков, А.А. Гаврилина, Н.К. Кудряшев. – М. : Архитектура-С, 2006. – 504 с. : ил.
6. Дизайн. Иллюстрированный словарь-справочник / Г.Б. Минервин, В.Т. Шимко, А.В. Ефимов и др. – М., «Архитектура - С», 2004. – 288 с.
7. Иванова Е. Д., Никитина Т. А. Стиль в интерьере [Текст] // Технические науки: традиции и инновации: материалы III Междунар. науч. конф. (г. Казань, март 2018 г.). — Казань: Молодой ученый, 2018. – С. 87-90.
8. Макарова, В.В. Дизайн помещений: стили интерьера на примерах. / В.В. Макарова. – СПб. : ВHV, 2011. – 160 с.
9. Матюнина, Д.С. История интерьера : учебное пособие для студентов вузов по специальности "Дизайн архитектурной среды" / Д.С. Матюнина. – М. : Парадигма, Акад. Проект, 2012. – 552 с.
10. Митина, Н. Дизайн интерьера / Н. Митина. – М. : Альпина Пабли., 2013. – 302 с.

11. Овчинникова Р. Ю. Дизайн-проектирование : теоретические основания и специфика // Омский научный вестник. 2012. № 1-105. С. 267-270.
12. Покатаев, В.П. Интерьер и оборудование квартиры : учебное пособие / В.П. Покатаев // (Серия «Строительство»). – Ростов н/Д: Феникс, 2003. – 416 с.
13. Рослова, А. Дизайн интерьера от журнала Seasons. Цвет. Стиль. Идеи / А. Рослова, И. Кузнецова, Д. Осина. – М. : Эксмо, 2010. – 244 с.
14. Рунге, В.Ф. Архитектурно-дизайнерское проектирование интерьера (проблемы и тенденции) : учебник / В.Ф. Рунге. – М. : Архитектура-С, 2011. – 256 с.
15. Рунге В.Ф. Эргономика в дизайне среды : учебное пособие / В.Ф. Рунге, Ю.П. Манусевич. – М. : Архитектура-С, 2007. – 328 с. : ил.
16. Садыкова Ю. Н. Стиль в современном дизайне интерьера // Молодой ученый. – 2017. – №20. – С. 314-317.
17. Софиева, Н. Дизайн интерьера: стили, тенденции, материалы / Н. Софиева. – М. : Эксмо, 2012. – 656 с.
18. Стабина, Н. Психология интерьера / Н. Стабина // Форма. – URL: http://www.forma.spb.ru/Interior_Design_new/contact-interior.shtml
19. Сурина, М. О. Цвет и символ в искусстве, дизайне и архитектуре : учеб. пособие для вузов, обучающихся художеств. специальностям и дизайну / М. О. Сурина. - 3-е изд., изм. и доп. – Ростов н/Д. : MapT, 2010. – 151 с.
20. Ткачев, В.Н. Архитектурный дизайн (функциональные и художественные основы проектирования) : учебное пособие / В.Н. Ткачев. – М. : Архитектура-С, 2006. – 352 с., ил.
21. Шимко, В.Т. Архитектурно-дизайнерское проектирование интерьера: учебник. / В.Т. Шимко. – М. : Архитектура-С, 2011. – 256 с.

